

Zabili Mi Żółwia, Serce Ogrodu

Na pustej arenie stoi człowiek,
czekający na przeciwnika.
Wyprostowany, z uniesioną dumnie głową
ze strachem w oczach czeka...
Po arenie biega w białej sukience
Dziewczyna z wiatrem we włosach.
Z uśmiechem na twarzy i opętaniem w oczach
Rozrzuca splamione krwią kwiaty.
Bosymi stopkami stąpając po ziemi
depcze dusze dzielnych wojowników...
Niespodziewanie ukazała się postać
Trzymająca w ręku kosę
Wojownik już wiedział, że nadszedł czas walki,
Podniósł więc z ziemi miecz.
Przeciwnik podszedł wykonał ruch,
Wojownik padł na ziemię...
Dziewczynka śmiejąc się podniosła świeży kwiat
I rzuciła na ziemię splamiony krwią.